

Jeg vil også godt understrege, at vi fortsat er af den opfattelse, at udmøntningen af den statslige besparelse i forbindelse med indførelsen af disse rammebeløb er et brud på den aftale, der blev indgået om flere og bedre boliger i oktober 2002. Det fremgår klart og tydeligt i forbindelse med L 53 om aktivering af Landsbyggefondens midler, som blev fremsat i november sidste år, at grundlaget for beregning af refusionen fra Landsbyggefonden var en anskaffelsessum på 5.408 mio. kr. i 2004. Det kunne kun tolkes som et fast, endeligt beløb, hvilket også fremgår af bekendtgørelsen om Landsbyggefondens refusion af statens udgifter til ydelsesstøtte frem til 2003. Vi skal beklage, at det ikke er muligt at lave aftaler med regeringen, som man også fra regeringens side er parat til at overholde efterfølgende.

Så vil jeg godt sige, at til gengæld finder vi det positivt, at der nu er kommet en forlængelse af aftalen om den kommunale grundkapital, så der også i 2005 sker en halvering af grundkapitalen. Det betyder simpelt hen, at det bliver billigere for kommunerne at bygge alment byggeri. Men jeg vil godt meget klart advare ministeren og regeringen imod at tro, at når der skal findes dækning for de omkostninger, der vil være i 2005, kan man blot gå i Landsbyggefonden en gang til for at finde penge til området. Tingene må ind i en bredere sammenhæng og skal ses i et helt andet perspektiv, og vi forventer selvfølgelig, at vi som et af partierne bag boligaftalen også bliver indkaldt til en forhandling om spørgsmålet.

Vi kan støtte lovforslaget, men det er med dybe betænkeligheder, og vi synes faktisk, det er et tilbageskridt, man tager med forslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil sige, at jeg havde egentlig forventet, at ministeren ville have lyttet bare en lille smule til den kritik, som er kommet fra oppositionen i forbindelse med dette lovforslag.

Kl. 9.25

Vi har lige for et øjeblik siden haft en drøftelse om forligsbrud, i denne sag kommer der endnu et forligsbrud. Ministeren forgriber sig endnu en gang på lejernes penge, og ministeren er åbenbart af den opfattelse, at han bare kan fortsætte med at bryde aftaler med Socialdemokratiet, og at Socialdemokratiet vil blive ved med at acceptere det. Men det vil jeg nu ikke tro at Socialdemokratiet gør i længden.

Det er fantastisk, at ministeren overhovedet ikke har reageret på det ønske, der også fra vores side har været om at få en bred aftale om forslaget, og derfor vil jeg godt spørge: Hvorfor har ministeren ikke lyttet til de ønsker, der var om at få en drøftelse af rammebeløbet med både oppositionspartierne og Boligselskabernes Landsforening, så vi kunne få en gennemgribende beregning af forslaget til maksimumgrænse og se, om det rent faktisk var det rigtige maksimumbeløb, eller om det kunne volde vanskeligheder, og om der, som fru Lissa Mathiasen var inde på, skulle være en dispensationsmulighed, hvis noget viste sig at være u hensigtsmæssigt? Så kunne der i det mindste rettes op på det i de konkrete tilfælde.

Jeg vil bare spørge ministeren, hvorfor han overhovedet ikke har villet forhandle med os. Så kunne han sikkert have opnået fuldstændig enighed i Folketinget om forslaget, men det er, som om han simpelt hen ikke ønsker det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 108 stemmer (V, S, DF, KF, SF, RV og KD) mod 2 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 73: Forslag til lov om byfornyelse og udvikling af byer.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 13/11 2003. Første behandling 20/11 2003. Betænkning 9/12 2003. Anden behandling 11/12 2003. Tillægsbetænkning 17/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Jeg er lidt forundret over, at jeg skal på talerstolen som første taler. I går havde vi en lang debat om finansloven, hvor man ikke mindst fra Venstres side mente, at der absolut var brug for at debattere, og derfor undrer jeg mig lidt over, hvor ordførerne egentlig er henne. Hvor er Venstres ordfører henne, også i denne sammenhæng? Det havde klædt ordføreren at komme herop fra starten, især når det rent faktisk er et virkelig stort forslag, vi har til debat her.

Forslaget er en total reform af byfornyelsen – en total omlægning af det, der i over 20 år har været gældende retningslinjer for byfornyelsen – og jeg skal ikke undlade at sige, at vi er dybt, dybt bekymrede over, hvad det er, der inden længe formentlig bliver stemt igennem, da et flertal har tilkendegivet, at de vil støtte det. Det er en total omlægning af byfornyelsen, og det er gået meget stærkt.

Jeg vil sige, at det, vi har været vidne til, nærmest har været lovsjusk. Forslaget skal træde i kraft den 1. januar, og det vil sige, at de, der reelt bliver berørt af det, ikke har skygge af chance for at nå at finde ud af, hvad forslaget faktisk indeholder. Vi andre har knap nok haft det med de få uger, vi har haft til arbejdet.

Ideen med forslaget er en omlægning, så udlejerne i højere grad selv skal stå for finansieringen af byfornyelsen og skal kompenseres for det, ved at lejerne skal betale tilsvarende mere. Det er sådan set det, der er krumtappen i forslaget, men det er ikke det eneste, der sker for lejerne. Vi kan tage en numerisk gennemgang af forslaget, og så kan vi konstatere:

Punkt 1: Den mulighed, lejerne i over 20 år har haft for at kunne sige fra over for byfornyelse, nemlig vetoretten, fjerner man nu med et snuptag fra lejerne. Punkt 2: Huslejerne skal fremover beregnes efter en anden reguleringsmekanisme, som indebærer en væsentlig anderledes huslejudregning, og som desværre medfører en væsentlig højere husleje for de mennesker, som fremover skal opleve at blive udsat for byfornyelse.

Kl. 9.30

Ved førstebehandlingen udtrykte jeg vores bekymring over, at for visse lejeres vedkommende kunne det komme til at betyde, at vi risikerede at se eksempler på f.eks. 1.000 kr. oven i den højere husleje, der selvfølgelig altid kommer efter en byfornyelse, på grund af lovforslaget. Det

blev klart afvist af ministeren, og ikke mindst bad ministeren om, at vi skulle gemme diskussionen og få det hele regnet igennem i udvalgsarbejdet. Det har vi også gjort.

Så havde vi debatten ved andenbehandlingen, og her mente ministeren stadig, at de tal, vi kom med, ikke kunne være rigtige. Men nu har jeg haft spørgsmålene ovre en gang til, og det, vi kan konstatere af de spørgsmål, vi har stillet ministeren, er, at for en meget stor gruppe mennesker vil forslaget komme til at betyde, at hvis man f.eks. bor i en lejlighed på 80 m² vil man oven i den forhøjelse, man i forvejen får, når der bliver byfornyet, få en forhøjelse på over 1.400 kr. om måneden. Hvis man ikke tror, at over 1.400 kr. mere om måneden har betydning for de mennesker, der bor i en sådan lejlighed, er der vist noget, man ikke rigtig har fattet hos regeringen og de borgerlige partier.

Så siges der: Ja ja, det vil man opleve i starten, lige efter at byfornyelsen er sket, men efter 5 år er man nede på omkring 1.200 kr. i værste fald. Men hvis vi kigger på, hvordan det bliver på lang sigt, er det noget, der ligner 300-400 kr. mere, fordi lejerne skal betale den compensation, udlejerne får.

Man kunne spørge: Foregår det her på en god måde, så lejerne bliver ordentligt orienteret? Her er jeg sådan set også bekymret, for det er noget af det, vi har haft ministeren i samråd om, og jeg må konstatere, at ud fra det svar, jeg fik fra ministeren, er der intet ønske fra regeringens og fra ministerens side om at lave nogen form for sanktioner, hvis man ikke overholder oplysningspligten over for lejerne. Det vil sige, at man hen over hovedet på lejerne kan tage de beslutninger. Man har ikke nødvendigvis at oplyse dem om indsigelsesret eller noget som helst, det hele kan bare køre, og jeg vil godt sige, at vi er dybt, dybt bekymrede over det.

Men det, der måske er det allermest bekymrende, er faktisk den måde, hvorpå man fra regeringens side har håndteret sagen. I valgkampen, i partilederrunden på DR 1 den 18. november 2001, sagde daværende partiformand Anders Fogh Rasmussen, den nuværende statsminister, og jeg vil godt citere:

»I disse timer uddeles løbesedler og blade, der løgnagtigt truer lejerne med højere huslejer på trods af, at jeg har givet en klar garanti for, at en borgerlig regering ikke vil ændre i den eksisterende huslejeregulering.«

Det var svaret den 18. november: Lejerne skulle vide, at med en borgerlig regering skete

der ikke noget. Men jeg må konstatere, at med lovforslaget her er det løfte, der blev givet til lejerne forud for valget, rent bluff. Hvis man har svært ved at overskue det i lovforslaget, kan man konstatere det i kraft af det svar, jeg har fået på spørgsmål 92, hvor det siges meget klart, tydeligt, og jeg vil gerne citere fra svaret:

»Den gældende byfornyelseslov indeholder særlige lejefastsættelsesregler; som gælder for byfornyelede lejemål. Jeg kan bekræfte, at efter lovforslaget om byfornyelse og udvikling af byer sker lejefastsættelsen i byfornyelede ejendomme efter lejelovgivningen.«

Det vil sige, at det løfte, vores nuværende statsminister gav lejerne som partiformand for Venstre før valget – løftet om, at der ikke ville blive ændret på huslejereguleringen – er strøget med dette lovforslag. Det er et klokkeklart løftebrud, og det er dybt, dybt bekymrende. Lejerne bliver taget som gidsler med denne ændring af byfornyelsesloven, og det er synd og skam.

Der er mange lejere, som bor i dårlige boliger – ikke for deres egen fornøjelses skyld, men fordi de ikke har råd til andet. De har ikke råd til at bo i en lejlighed med toilet, så de må gå på toilettet i gården. De har heller ikke råd til at have en lejlighed, hvor der er bad og centralvarme, og de mennesker giver man nu denne hilsen: Først kommer løftebruddet, og derefter siger man: Jamen det bliver jeres problem, for nu er det udlejerne, vi vil sikre. Det er dybt beskæmmende, og jeg skal dybt beklage, at man er parat til at stemme lovforslaget her igennem.

Kl. 9.35

Formanden:

Så er det hr. Ulrik Kragh som ordfører.

Ulrik Kragh (V):

For dem, der ikke overværede debatten i går aftes: Jeg havde et indlæg her fra talerstolen, hvor jeg konstaterede, at Socialdemokraternes påstande om, hvad det er, vi gør, er fup og fup og fup. Nu siger fru Lissa Mathiasen her fra talerstolen, at vi ikke er villige til at tage debatten, og det er en gentagelse af det fup, fru Pia Gjellerup fremførte i går aftes i forbindelse med finanslovdebatten.

Det er således, at denne byfornyelsesreform har været debatteret i 2 timer under førstebehandlingen og i 2 timer under andenbehandlingen, og der er stillet tæt på 100 spørgsmål under udvalgsbehandlingen. Der er altså foretaget ad-

skillige debatter om emnet, men vi tager gerne debatten en gang til.

Når jeg siger, det er fup, henholder jeg mig til det betænkningssbidrag, som Socialdemokratiet har afgivet over lovforslaget. Her fremfører man, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd vurderer, at mindst 1.800 stillinger og formentlig det dobbelte vil forsvinde i byggebranchen, men under andenbehandlingen konstaterede vi, at de socialdemokratiske borgmestre formentlig også ville udfylde de rammer, de fik mulighed for på grund af byfornyelsesreformen. I og med at vi nu reducerer den støtte, der gives til byfornyelse, forventer vi, at vi får mere byfornyelse for pengene og dermed mere beskæftigelse for pengene, samtidig med at der kommer flere private investeringer.

Derudover stammer de tal, der bliver sammenlignet med, tilbage fra 2000. Siden da er der imidlertid lavet en reform, hvor man har reduceret beløbet, og det har Socialdemokratiet også været med til, så de har altså været med på en del af de ændringer, der sker. Men samlet set forventes det, at når forslaget er helt indfaset, vil mængden af byfornyelse blive den samme. Vi får bare mere for pengene.

Derudover skal man se tingene i en helhed. Vi har øget antallet af ungdomsboliger, vi har øget antallet af almene boliger, vi har øget antallet af boliger i privat udlejningsbyggeri, og derfor bliver der iværksat mere boligbyggeri på nuværende tidspunkt, end der er blevet siden slutningen af 1980'erne. Når man siger, at det er et spørgsmål om, at der ikke er beskæftigelse i boligbranchen, er det simpelt hen også fup.

Når vi så går videre og kigger på de ting, man henviser til, var det et centralt element i fru Lissa Mathiasens tale, at der skulle være tale om løftebrud. Det, vi har indgået en aftale med vælgerne om, det, vi har lovet vælgerne, er, at de beskyttelser, der er i huslejereguleringsloven, og de beskyttelser, der er i lejeloven, bliver fastholdt. Det, der sker nu, er, at vi skaber ligestilling mellem lejere, der får deres lejligheder renoveret via byfornyelse, og andre lejere. Det vil sige, at de beskyttelser via lejeloven og boligreguleringsloven, vi har lovet lejerne, står ved magt – ja, det kan godt være, fru Lissa Mathiasen ryster på hovedet, men det nytter ikke noget. Det er endnu en gang fup.

Endelig synes jeg, det er på sin plads, at vi lige løfter hovedet en gang og ser på, hvad det egentlig er, vi får ud af denne byfornyelsesreform. Det, vi får ud af den, er, at de arkitekter,

ingeniører og rådgivere, som har brugt deres tid på at lave bureaukratiske regler og regeludredninger, så der kunne gennemføres byfornyelse, nu får mulighed for at lave gode boligtekniske løsninger, så vi kan få gennemført mere byfornyelse for pengene. Det er et af de centrale elementer i reformen, at vi kan få mere ud af de skattepenge, der bruges til byfornyelse.

Alt i alt: Jeg har under hele debatten om lovforslaget fastholdt, at det er et godt lovforslag. Det er med til at fremme, at vi får en mere effektiv byfornyelse for de penge, vi vælger at afsætte til det, og derfor skal jeg på Venstres vegne anbefale, at man her ved tredjebehandlingen siger ja til lovforslaget.

Formanden:

Det gav anledning til mindst tre korte bemærkninger. Hr. Morten Homann, fru Lissa Mathiasen og hr. Keld Albrechtsen har bedt om ordet, og det er først hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu har vi haft denne diskussion et par gange, men jeg synes ikke, at hr. Ulrik Kragh er kommet nærmere på et svar.

Bare for at skære det ud i pap: Kan vi ikke være enige om, at vi i dag har en regulering af huslejerne i byfornyeede ejendomme – det vil jeg godt have hr. Ulrik Kragh til at bekræfte, så kan vi ligesom starte derfra – og at den regulering forringes med det foreliggende lovforslag, fordi den fremover skal ske efter lejelovens bestemmelser? Det var det ene.

Kl. 9.40

Det andet er, at jeg synes godt, man kunne høre af hr. Ulrik Kraghs indlæg, at vi nærmer os juletiden. Det var fuldt af fromme ønsker om, at der ville ske den samme byfornyelse, selv efter vedtagelsen af lovforslaget, men det vil jeg godt have lov til at stille mig lidt tvivlende over for, al den stund at man skærer drastisk ned på de midler, der er til rådighed for byfornyelse, og fjerner kommunernes mulighed for at bruge »råde over-bestemmelsen« og på den måde kræve, at ejendommen bliver byfornyet.

Når de private ejendomme skal betale mere for at få byfornyet, og når kommunerne ikke længere kan kræve det, hvad i alverden er det så, der giver hr. Ulrik Kragh grund til at tro eller ønske, at der bliver gennemført den samme byfornyelse? Jeg kan orientere hr. Ulrik Kragh om, at man ikke får alt det, man ønsker sig til jul.

Formanden:

Det får vi at høre om lidt, og så er det fru Lissa Mathiasen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Ministeren skriver selv i forslaget, at man ikke kan udelukke, at der vil ske et fald i byfornyelsen, og kan hr. Ulrik Kragh ikke være enig med os i, at et fald i byfornyelsen vil betyde mindre beskæftigelse?

Lad os så prøve at kigge lidt på, hvad det er, der sker, når der begynder at komme mindre byfornyelse. Hvad er det, der sker, når man beskærer beløbene til byfornyelse? Når vi tager forslaget her og ser på, hvad der er sket fra 2001 til nu, har denne regering formået at komme ned på, at der kun er ca. en fjerdedel af det beløb, der tidligere har været til rådighed til byfornyelse, tilbage. Men alle, der beskæftiger sig med området, ved også, at der går ca. 2 år, før man for alvor ser beskæftigelseseffekten slå igennem, og derfor vil vi se et væsentligt fald i beskæftigelsen.

Men det er sådan set lige meget, hvor mange der er i beskæftigelse nu. Det, vi kan konstatere, er nemlig, at under denne regering er der kommet 40.000 flere arbejdsløse, og at den med forslaget her siger én gang til: Det gør ikke noget, lad os bare skabe endnu mere arbejdsløshed.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Ulrik Kragh hævder nu, at konsekvensen bliver, at kommunerne gør det såmænd nok alligevel, og de skal nok sørge for det, også efter at man har taget pengene. Men selv hvis kommunerne kunne finde de penge i en økonomi, som regeringen i forvejen har skåret ned, fratager man kommunerne deres handlemuligheder, og alligevel siger hr. Ulrik Kragh: Vi har såmænd fuld tiltro til, at kommunerne nok skal gøre det alligevel. Det er jo en fuldstændig fantastisk argumentation.

Med hensyn til løftebruddet synes jeg, man skal stå ved, hvad man gør. Man gav lejerne det klare løfte, at der ikke ville ske en ændring af huslejereguleringen til ugunst for lejerne, men nu ændrer man huslejereguleringen, så lejerne får massive huslejestigninger. Det er kun hr. Ulrik Kragh, der kan forstå, hvordan det skal kunne lade sig gøre uden at være et løftebrud, og jeg vil altså godt bede hr. Ulrik Kragh forklare det lidt nærmere. Jeg tror ikke, der er nogen uden

for dette hus, der kan forstå det, og jeg synes, hr. Ulrik Kragh skylder lejerne en forklaring.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Til hr. Morten Homann, som spørger, om reguleringen af lejeberegningen i denne byfornyelsesreform ikke også medfører en regulering af lejen for lejerne: Jo, det gør den. Det er et spørgsmål, som jeg svarede hr. Keld Albrechtsen på tre gange, som jeg svarede hr. Morten Homann på én gang, og som jeg svarede fru Lissa Mathiasen på én gang under andenbehandlingen, men jeg vil gerne gøre det en gang til.

Der er ikke ændret et komma i lejeloven, og der er ikke ændret et komma i boligreguleringsloven i forbindelse med denne byfornyelsesreform. Det, vi har lovet vælgerne, er, at den beskyttelse, lejerne har, så længe der ikke er balance på boligmarkedet, stadig gælder ifølge boligreguleringsloven og lejeloven, og det, vi gør her, er, at vi ligestiller byfornyelsesreglerne for huslejeberegning med den beskyttelse. Det er der intet problem i.

Kl. 9.45

Inden man gør alle boligejere utrygge med hensyn til, hvad regeringen har gang i, med sine fuppåstande om, hvad det er, vi har af intentioner, skal man huske på, at ud af den renovering, der foregår, er der 80 pct., der foregår uden nogen form for støtte overhovedet efter de regler, der er i lejeloven, og der er 20 pct., der foregår med støtte. Det vil sige, at det kun er 20 pct., der får konsekvenser for med denne her ændring, og de konsekvenser er, at de har samme vilkår, som i lejeloven. Det er for så vidt et svar til alle tre spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hr. Ulrik Kragh mangler at svare på, hvordan i alverden han forestiller sig at de fromme juleønsker skulle føres ud i livet; hvordan han forestiller sig at der ville blive gennemført den samme mængde byfornyelse, når tilskuddet til den falder, og kommunernes mulighed for at kræve byfornyelse forsvinder. Det kræver altså mere end bare fromme ønsker, det kræver nogle konkrete svar.

Så vil jeg spørge hr. Ulrik Kragh, om ikke vi kan være enige om, at sådan som vilkårene er i dag, er der ikke kun to love, som regulerer huslejen, der er i hvert fald som minimum tre love, inklusive byfornyelsesloven, der regulerer hus-

lejen. Jeg er ked af at sige det, men da statsministeren udstedte et meget håndfast løfte – jeg tror, hr. Ulrik Kragh brugte ordet klippefast under førstebehandlingen – nævnte han ikke, at det kun omfattede boligreguleringsloven og lejeloven. Nej, han sagde, at der ikke blev ændret ved husleje reguleringen. Kan hr. Ulrik Kragh ikke bekræfte, at der sådan set er en husleje regulering ved byfornyelsesloven, og at den husleje regulering forsvinder med det foreliggende lovforslag, i og med at man overgår til lejelovens bestemmelser, som – hvilket er veldokumenteret under udvalgsarbejdet – er ringere end byfornyelsesens?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Vi er nødt til at få hr. Ulrik Kragh til i hvert fald at give os svar på, om han vil erkende følgende:

Vi har i dag en lejelov – det håber jeg at hr. Ulrik Kragh er enig med os i – som regulerer lejefastsættelsen for en række mennesker. Vi har, indtil det her forslag bliver stemt igennem, en speciel lovgivning vedrørende byfornyelse, som regulerer, hvordan lejen dér bliver fastsat. Det håber jeg hr. Ulrik Kragh er enig i.

Sådan har lovgivningen set ud, og det er jo også det svar, jeg fik på spørgsmål 92, hvor man klart og tydeligt fra ministerens side siger: Ja, vi har særlige regler, når vi sætter lejen for byfornyelse. Sådan har det været hele vejen igennem siden 1982.

Samtidig siger hr. Anders Fogh Rasmussen som Venstres formand den 18. november: I disse timer uddeles løbesedler og blade, der løgnagtigt truer lejerne med højere huslejer, på trods af at jeg har givet en klar garanti for, at en borgerlig regering ikke vil ændre i den eksisterende husleje regulering. Er det ikke løftebrud?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt stille hr. Ulrik Kragh et spørgsmål. Hvis det her skulle have gået hæderligt til i forhold til vælgerne, havde det så ikke været det rigtige at sige til vælgerne: Vi vil ikke ændre lejeloven og boligreguleringsloven, men hvis vi kan finde andre udveje til at sætte huslejen op, det være sig nedsættelser af boligsikringen, det være sig forhøjelser af antennebidraget, det være sig ændring af byfornyelsesloven, alle mulige andre måder, vi kan finde på til at sætte huslejen op, så gør vi det, det skal I bare vide; så vo-

res løfte er kun et løfte, der drejer sig helt teknisk om lejeloven og boligreguleringsloven?

Havde det ærlig talt ikke været hæderligt, hvis regeringen havde sagt det til vælgerne? For jeg tror, mange opfattede det sådan, at når man sagde, at der ikke ville ske forringelser for lejerne med hensyn til huslejen, så opfattede de det som huslejen, og så opfattede de det ikke som en forsikringspolice, hvor der stod en masse med småt, som de skulle studere med lup for at finde de smuthuller, som regeringen havde indbygget i sit løfte.

Jeg synes ikke, det er hæderligt. Jeg synes, man bare skal erkende fra Venstres side, at man har ført vælgerne bag lyset, man har skrevet en hel masse med småt, som skulle have været udleveret til gennemlæsning inden folketingsvalget.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Løftebruddiskussionen havde vi også under både første og anden behandling, hvor jeg bl.a. svarede hr. Lars Kramer Mikkelsen, som ikke er her i dag, fru Lissa Mathiasen, hr. Morten Homann og hr. Keld Albrechtsen på det samme spørgsmål. Nej, der er ikke tale om et løftebrud.

Kl. 9.50

Beskyttelsen af lejerne i boligreguleringsloven og i lejeloven er intakt, så der er ikke noget at komme efter. Det er forkerte forudsætninger, der bruges, og derfor er det fup at påstå, at der er tale om et løftebrud.

Så til det nye spørgsmål, for der var jo faktisk et nyt spørgsmål fra hr. Morten Homann, som jeg ikke nåede at svare på i første omgang: Hvordan får vi fastholdt mængden af byfornyelse, når det er sådan, at det, staten bruger på byfornyelse, bliver mindre? Det er jo et godt spørgsmål. Det gør vi ved at få bedre udnyttelse af kronerne, ved at man giver plads til mere privat initiativ, ved at man giver plads til mere privat egenfinansiering.

Det, der er pointen, er, at samtidig med at vi nedsætter den mængde offentlige kroner, der bliver puttet ind i byfornyelsen i procent af det, omkostningen er ved det, så vil de private jo dermed skulle fylde hullet op, om man så må sige.

Når vi ser det i sammenhæng, vil mængden af byfornyelse ikke blive halveret krone til krone, sådan som beløbet, der bliver brugt til byfornyelse, bliver, men byfornyelsen vil, i og med at også fru Lissa Mathiasen under andenbehand-

lingen erkendte, at selv de socialdemokratiske kommuner vil fastholde den byfornyelsesramme, som de har mulighed for at få, fortsætte i det niveau, som der er mulighed for, og det er nogenlunde tilsvarende. Der kan komme et lille dyk til at starte med, men det vil blive nogenlunde det samme, når vi har fået det udjævnet.

Formanden:

Så tager vi en sidste runde korte bemærkninger til hr. Ulrik Kragh, og den første går til hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Uha, det gør ondt at høre et folketingsmedlem fra Venstre begive sig ud i en så svært forståelig udredning af markedsmekanismerne.

Det, hr. Ulrik Kragh jo siger, er, at man får mere privatfinansiering; prisen stiger på byfornyelsen for de private udlejere, og derfor vil de altså købe mere af den. Det er en af de eneste ting i det her samfund, folk vil købe mere af, når prisen stiger. De private udlejere vil altså give sig til at byforny mere, når de skal betale mere for det. Det er altså det eneste sted, hvor markedsmekanismerne fungerer sådan.

Så jeg må sige, at det, der står tilbage, er, at der ikke er nogen som helst redskaber i den her byfornyelseslov, som giver mere byfornyelse. Derimod er der to ting, som klart peger i retning af mindre byfornyelse, nemlig mere egenfinansiering for udlejerne og færre redskaber for kommunerne.

Så vil jeg sige til hr. Ulrik Kragh, at jeg faktisk stillede to nye spørgsmål i sidste runde. Jeg stillede det her som det ene, og det andet spørgsmål var, om ikke hr. Ulrik Kragh kan bekræfte, at der i den nuværende byfornyelseslov er en regulering af huslejen. Er det ikke rigtigt, at der er en regulering af huslejen i den eksisterende byfornyelseslov, som fjernes med det foreliggende lovforslag?

Formanden:

Så er det fru Lissa Mathiasen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg beklager, jeg skulle faktisk have sagt fra starten, da jeg havde mit første indlæg, at vores ordfører, hr. Lars Kramer Mikkelsen, desværre er syg, og at jeg derfor deltog i debatten.

Jeg vil godt stille to helt konkrete spørgsmål til hr. Ulrik Kragh:

Spørgsmål nr. 1: Er hr. Ulrik Kragh enig i det, der står i svaret på spørgsmål 92, hvor ministeren svarer: Ja, der bliver ændret fra ét sæt af regler til en nyt sæt af regler i forhold til lejefastsættelsen? Det kunne jo være interessant at vide.

Spørgsmål nr. 2: Jeg formoder, at hr. Ulrik Kragh er enig med ministeren, og så vil jeg godt have hr. Ulrik Kragh til at forklare: Hvad er så årsagen til, at vi pludselig kan se fra byfornyelsen, som den er i dag, med nøjagtig den samme investering, at en lejer med en 80-m²-lejlighed kan komme ud for at få en huslejeforhøjelse på op til over 1.400 kr. mere om måneden i kraft af det her? Hvad er årsagen til, at vi pludselig ser den huslejestigning, hvis ikke det er, fordi man har et andet begreb, man skal beregne efter?

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for en sidste kort bemærkning i den her runde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu præsenterede hr. Ulrik Kragh en ligning, der ikke kunne gå op, nemlig at en højere pris skulle give en større efterspørgsel.

Men ved nærmere betragtning tror jeg i virkeligheden, at hr. Ulrik Kragh derved afslørede en ufattelig kynisme, som i virkeligheden får ligningen til at gå op på den måde, at for at den private udlejer, som altså forudsættes at fylde flere penge ind i byfornyelsen, på nogen tænkelig måde skulle finde på at bruge disse penge, så er det alene, fordi man åbner mulighed for disse massive huslejestigninger. Det er alene derfor, man kan forestille sig, at udlejeren fremskaffer disse penge; det er jo, fordi man giver udlejeren ret til at vælte byrden over på lejerne.

Kl. 9.55

Derfor vil jeg godt spørge hr. Ulrik Kragh: Kan vi så i det mindste ikke slippe for alle disse endeløse bortforklaringer af huslejevirkningen, som vi jo har dokumenteret er over 1.400 kr. oven i den i forvejen store huslejestigning? Kan vi så ikke i det mindste blive fri for at høre på, at det var forkert, det vi lagde frem, så man i det mindste vil vedstå de massive huslejestigninger, man påfører lejerne?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Til fru Lissa Mathiasen: Ja, der ændres på reglerne, således at de bliver ligestillet med, hvad der er i lejeloven, og hvad der er i boligreguleringsloven, og dermed fastholder vi, at den beskyttelse, der er af lejerne, står ved magt.

Fru Lissa Mathiasen siger så, at det kan betyde massive huslejestigninger. Det lyder som et ekko af hr. Keld Albrechtsen, og det er det vel nærmest også. Nu skal man huske på, at 80 pct. af den byfornyelse, der foregår, foregår uden nogen form for støtte. De sidste 20 pct. foregår efter de her regler, og hvis det er sådan, at det foregår efter de her regler, så bliver det nu ligestillet med, hvis det foregår uden for byfornyelsen. Det er, da trods alt ikke så ringe endda, når det er sådan, at den socialdemokratisk ledede regering gennem 9 år syntes, at det var en meget passende beskyttelse af lejerne.

Når vi så kommer til den situation, at folks lejlighed kommer under byfornyelse og der sker en huslejestigning, fordi man får en decideret forbedring af den bolig, man har, så skal man jo huske på, at der har man også nogle beskyttelser.

Der er en genhusningsforpligtelse, hvis huslejen stiger over 155 kr. pr. kvadratmeter. Det er en beskyttelse, som har været fin og tilstrækkelig under hele SR-regeringen. Nu er det pludselig en katastrofe, at man ikke har en bedre beskyttelse end det. Det synes jeg egentlig er tankevækkende, når SR-regeringen gennem 9 år syntes, at det var i orden.

Derfor må jeg afslutningsvis sige, at det er en stor gang propaganda for at gøre mange lejere utrygge. Den her byfornyelsesreform har mange gode elementer i sig: Vi får mere ud af skattekroneerne, vi får en mere smidig, mere effektiv byfornyelse, de lejligheder, som virkelig trænger til at blive istandsat, bliver det, vi bruger pengene bedst muligt, så byfornyelsen får et godt skub fremad med den her lov. Det bliver slet ikke anerkendt, og det synes jeg er synd og skam, for det er trods alt det, det drejer sig om.

Formanden:

Så er det hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Jeg bemærkede, at hr. Ulrik Kragh under sin sidste opsamling undgik at beskæftige sig med problemet, hvordan man får regnestykket til at gå op. Det er jo soleklart og evident for enhver, at

når prisen stiger, som den gør for private udlejere, vil man være mindre tilbøjelig til at lave byfornyelse. Og prisen stiger, for der er nu for tredje år i træk sket en voldsom beskæring.

Når de kommunale instrumenter til at lave byfornyelse samtidig fjernes, så falder omfanget af byfornyelsen yderligere, så man kan sige, at den eneste trøst, der er for lejerne efter det her lovforslag, er, at der nok trods alt vil være færre lejere, som vil blive udsat for det vanvid, der ligger i forslaget.

For det er klart, at der sker mindst tre voldsomme, soleklare forringelser for lejerne med det her forslag. For det første mister man veto retten i forbindelse med byfornyelser. Hvis man bliver præsenteret for et byfornyelsesprojekt, som vil give meget voldsomme huslejestigninger, som vil være helt ude af proportioner, så mister man muligheden for at sige fra som lejer.

For det andet mister man en stor del af den hjælp, man i dag har til at betale de forhøjede huslejer efter byfornyelse, i kraft af at indfæringsstøtten til byfornyelsen bliver lavere, og for en stor dels vedkommende bliver det op til de slunkne kommunale kasser at finde ud af, hvad de vil betale.

For det tredje er der lagt op til massive huslejestigninger. Det er altså ikke for at være et ekko af hverken hr. Keld Albrechtsen eller fru Lissa Mathiasen eller nogen anden, det er et ekko af økonomi- og erhvervsministeren, som meget klart og befriende ærligt har dokumenteret over for Boligudvalget i adskillige svar, hvor store huslejestigninger der vil være tale om.

Der er ikke tale om 1.000 kr., som bl.a. undertegnede fejlagtigt kom til at antyde under førstebehandlingen. Nej, der er tale om 1.400 kr. – det fremgår af de veldokumenterede beregninger fra økonomi- og erhvervsministeren. Massive huslejestigninger bliver resultatet af det her.

Dermed er det jo også klart, at der er tale om et soleklart løftebrud, og det hørte jeg også hr. Ulrik Kragh bekræfte i sin sidste opsamling. Der blev givet et både meget håndfast og klippefast løfte fra den nuværende statsminister umiddelbart før folketingsvalget om, at der ikke ville ske ændringer i huslejereguleringen. Og det er sådan, at der i dag er en regulering af huslejen i mindst tre love, nemlig i boligreguleringsloven og i lejeloven, som vi kan diskutere hvilke forringelser der sker af på et andet tidspunkt, og så også i byfornyelsesloven. Den huslejeregulering, der ligger i byfornyelsesloven, fjernes, og der

gås over til lejelovsbestemmelser, som er klart ringere.

Kl. 10.00

Derfor vil der være tale om massive huslejestigninger, og derfor er der tale om et soleklart løftebrud. Der vil være adskillige tusinde lejere, som vil opleve massive huslejestigninger som følge af regeringens politik. Og der synes jeg, det er at stikke folk blå i øjnene, at man stadig prøver at foregøgle, at der ikke er tale om nogen huslejestigninger, at der ikke er tale om noget løftebrud.

Alle og enhver i det her land kan forvisse sig om det ved at gå ind og se økonomi- og erhvervsministerens offentligt tilgængelige svar til Boligudvalget, som dokumenterer sort på hvidt, at der vil være tale om meget store huslejestigninger, og alle og enhver kan gå ind og forvisse sig om, at det er i direkte og lodret modstrid med det klippefaste løfte, som statsministeren gav.

Så det er et soleklart løftebrud. Det er soleklart, at det er lejerne, som kommer til at betale regningen, nøjagtig som statsministeren afviste før valget.

Jeg vil sige, at jeg dårligt kan erindre et så soleklart eksempel på løftebrud som det, statsministeren og hr. Ulrik Kraghs parti har begået i denne her sag. Derfor er det selvfølgelig også klart, at SF med de her forringelser for lejerne og denne her nedskæring af den nødvendige byfornyelse under ingen omstændigheder kan stemme for det foreliggende lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det er overraskende, at hr. Morten Homann også har et ønske om at komme ind under betegnelsen fup. Jeg troede egentlig, at jeg skulle have lov at give patent til Socialdemokraterne på det begreb, men det kan jeg så åbenbart forstå at Socialdemokraterne ikke skal have lov at være ene om.

Samtlige forudsætninger, der bliver brugt til at sige, at der er et løftebrud, er forkerte. De er forkerte, og derfor skal hr. Morten Homann lade være med at gøre lejerne unødvendig utrygge. Her er en situation, hvor lejerne er beskyttet efter boligreguleringsloven og efter lejeloven. Sådan er det.

Hvis det er sådan, at vi laver en bedre udnyttelse af byfornyelsesmidlerne ved, at der bliver givet lidt færre offentlige støttekrone, men at de

alle sammen bliver brugt, bliver der så ikke mere byfornyelse for skattekroneerne?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hr. Ulrik Kragh bliver ved med at køre rundt i det her fuldstændig håbløse regnestykke om, at en større privat finansiering vil få flere til at betale pengene. Er det også sådan, at når priserne stiger i hr. Ulrik Kraghs lokale supermarked, så skynder han sig at gå ned for at købe lidt mere, for så kan han få lov til at betale endnu flere penge til indehaveren af supermarkedet? Det er altså en meget, meget besynderlig økonomisk logik, som jeg glæder mig til at høre om der er andre end hr. Ulrik Kragh der kan abonnere på.

Så vil jeg godt undskyldte, hvis jeg har gjort nogle lejere unødvendig trygge ved at antyde, at der kun kunne være tale om huslejestigninger på 1.000 kr. Det har hr. Ulrik Kragh og økonomi- og erhvervsministeren dementeret. Der vil være tale om væsentlig større huslejestigninger som følge af denne her lov. Så jeg er ked af, hvis jeg har gjort nogle lejere unødvendig trygge i forbindelse med denne her lovbehandling.

Der er tale om et soleklart løftebrud. Hr. Ulrik Kragh må komme op og dokumentere, hvor det er, statsministeren har påpeget, at det alene var boligreguleringslovens og lejelovens huslejereguleringsbestemmelser og ikke de huslejereguleringsbestemmelser, som ligger i byfornyelsesloven eller for den sags skyld den almene lejelov, der er tale om.

Statsministeren har udelukkende talt om regulering af huslejen, at den ikke ville blive forringet, og det bliver den med det her. Han har ikke påpeget nogen konkrete love, så hvis hr. Ulrik Kragh vil fortsætte med at forsvare statsministeren og påstå, at der ikke er tale om løftebrud, så må han komme op og dokumentere, hvor det er, at statsministeren har præciseret sit løfte. Og indtil han gør det, står det tilbage, at huslejereguleringen bliver ændret, at den bliver forringet, og det er et soleklart løftebrud.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu vil jeg godt rette en misforståelse hos hr. Morten Homann. Hr. Morten Homann gentog endda, således at han sagde det to gange, at SF's måde at fremlægge forslaget på gjorde lejerne unødvendig trygge. Det, jeg sagde, var, at hr.

Morten Homann gjorde lejerne unødvendig utrygge. Og det synes jeg der er en væsentlig forskel på.

Kl. 10.05

Hvis det er sådan, at man hidtil har givet 40 pct. i støtte og man nu giver 25 pct. i støtte, og at alle de offentlige kroner bliver brugt, det vil sige, at der bliver mere privat finansiering, men at alle de offentlige kroner bliver brugt, får man så mere byfornyelse for pengene, eller får man mindre byfornyelse for pengene?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu er der tre uger, til vi skal mødes herinde igen. Nu ved jeg, at hr. Ulrik Kragh bor i Horsens, og jeg vil faktisk opfordre hr. Ulrik Kragh til at kontakte en handelsskole i Horsens for at høre, om ikke der er et hårdt intensivt økonomikursus, som man kan tage. Og så synes jeg, hr. Ulrik Kragh skulle stille underviseren på det økonomikursus det spørgsmål, at hvis nu prisen på byfornyelse stiger, lad os sige fra 60 pct. til 75 pct., vil det så normalt få efterspørgslen til at stige.

Det kan godt være, det er muligt at opdrive en handelsskolelærer, som vil abonnere på det synspunkt, men jeg vil tvivle på det. Jeg synes i hvert fald, at hr. Ulrik Kragh skulle gøre forsøget. Jeg vil meget gerne igen tage diskussionen med hr. Ulrik Kragh, hvis det er lykkedes at opdrive sagkundskab, som vil bekræfte det her.

SF har ikke gjort lejerne unødvendig utrygge. Det var sådan set det, der var hele pointen i diskussionen, nemlig at SF har undervurderet huslejestigningerne som følge af det her. Jeg vil gerne undskyldte, at jeg har undervurderet, hvor grelle huslejestigninger man kan komme ud for. Jeg håber at have præciseret det under andenbehandlingen og her under tredjebehandlingen, at det vil blive endnu værre, end jeg forventede under førstebehandlingen. Og derfor bliver løftebruddet fra statsministeren endnu mere eklatant.

Hr. Ulrik Kragh må præcisere, hvor det er, statsministeren har henvist til boligreguleringsloven og til lejeloven, da han udstedte sit løfte, hvis han vil fortsætte med at forfægte, at der ikke er løftebrud. Indtil hr. Ulrik Kragh gør det, står det tilbage, at statsministerens løfter er blevet brudt og sprængt til atomer med det her byfornyelsesforslag.

Formanden:

Så er det hr. Ulrik Kragh for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu er det således, at jeg faktisk sidder i bestyrelsen og i forretningsudvalget for Horsens Handelsskole, så det går da nok med at få et kursus, hvis det var sådan, at det var nødvendigt. Men når vi giver en mindre offentlig støtte til byfornyelse, end vi har gjort tidligere, og vi forudsætter, at kronebeløbet er det samme, får vi så mere byfornyelse for pengene, eller får vi mindre byfornyelse for pengene, såfremt hele rammen bliver udnyttet? Jeg bliver nødt til at svare for hr. Morten Homann, for han har svaret udenom to gange: Vi får mere byfornyelse for pengene.

Så er situationen den, at vi har reduceret mængden af penge, der er til byfornyelse. Det erkender vi gerne, men det her er jo i en klar prioritering af, at vi hellere vil have nybyggeri. En klar prioritering, som et bredt flertal i Folketinget var enig i for et år siden, og som gør, at vi har massiv gang i boligbyggeriet i Danmark, hvilket jo er utrolig positivt. Men det går ikke at sige, at det er løftebrud. Når det er sådan, at jeg i mange svar i mine bemærkninger har oplyst, hvad forudsætningerne var, så nytter det ikke noget bare at gentage det. Det holder ikke.

Formanden:

Så er det hr. Morten Homann for at svare, og næste ordfører er hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt sige, at det da er klart, det tror jeg også at hr. Ulrik Kragh kan få bekræftet på Horsens Handelsskole, at bruger man 800 mio. kr. på byfornyelse det ene år og 800 mio. kr. på byfornyelse næste år, så får man det samme. Det er fuldstændig korrekt, men det er jo ikke det, der er tilfældet. For som hr. Ulrik Kragh rigtigt siger, så skærer man ned på byfornyelsen, og dermed stiger prisen for de private udlejere for at lave byfornyelse.

Derfor må hr. Ulrik Kragh stadig væk opstøve en handelsskolelærer, som kan forklare ham, at når prisen stiger, så er der ikke nogen grund til at tro, at der er flere, som vil købe varen, og at der er flere, som vil investere i byfornyelse.

Så ved jeg godt, at hr. Ulrik Kragh har brugt mange kræfter – det skal siges til hans forsvar,

og det tror jeg også statsministeren sætter pris på – på at forsvare, at der ikke er tale om løftebrud hverken under første-, anden- eller tredjebehandlingen. Det skal han have berettiget ros for.

Men det nytter jo ikke ret meget, at hr. Ulrik Kragh, efter at folk i god tro har stemt på statsministeren i forventning om, at der ikke vil ske ændringer af huslejereguleringen, så efterfølgende kommer og peger på, hvad det var for nogle ting, som stod med småt, hvad det er for nogle betingelser, man skal forstå det ud fra.

Hr. Ulrik Kragh må jo komme og fortælle, hvor det var, statsministeren før valget gjorde rede for, hvad det var for nogle betingelser, man skulle forstå det ud fra. Hr. Ulrik Kragh må jo fortælle, hvor det var, statsministeren pegede på, at det alene var lejeloven og boligreguleringsloven, man skulle forstå det her forhold til, og at de forringelser, der skulle ske i forhold til byfornyelsesloven eller den almene lejelov, ikke var medregnet i løftet. Der skulle folk godt kunne regne med, at der ville ske forringelser, lige præcis som der altså nu er sket her, forringelser, som betyder, at man får huslejestigninger på op til 1.400 kr.

Kl. 10.10

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne indlede med at takke hr. Ulrik Kragh, fordi han endnu ikke har ladet mig omfatte af den stadig voksende klub, som han mener benytter sig af fup som argumentationsmiddel. Det vil jeg da gerne kvittere for. Det må jo betyde, at hr. Ulrik Kragh mener, at det, jeg har sagt, ikke er fup.

Så vil jeg gerne her afslutningsvis i debatten stille et spørgsmål til ministeren, for vi er jo naturligvis i Enhedslisten meget optaget af, hvordan vi skal sikre de lejere, der bliver ramt af de huslejestigninger. Hvad kan vi gøre for at sikre de lejere?

Der synes jeg, det er nødvendigt lige at gå tilbage til førstebehandlingen for at repetere det, der jo egentlig var ministerens grundlag for hans lovforslag.

Ministerens grundlag var, at dette her ikke ville medføre massive huslejestigninger. Da vi så under førstebehandlingen siger, at det her kan komme til at medføre huslejestigninger på helt op til 1.000 kr. mere pr. måned oven i de husleje-

stigninger, der er efter de gældende regler, altså en ekstra huslejestigning på helt op til 1.000 kr., som vi selvfølgelig satte på det grundlag af det talmateriale, vi havde på det tidspunkt, så svarer ministeren: Jamen det er slet ikke tilfældet. Vi andre så spøgelses ved højlys dag, eller hvordan ministeren nu udtrykte det. Det var slet ikke ministerens hensigt, at der skulle være sådanne massive huslejestigninger.

Så stillede vi spørgsmål i udvalget, og så kom der meddelelse fra ministeren om, at under realistiske forudsætninger vedrørende størrelsen af de forbedringsarbejder, som det handler om, kan huslejestigningerne nå helt op på over 1.400 kr. om måneden oven i de huslejestigninger, som findes under de nuværende regler. Så ministeren mere end bekræftede vores bekymring for, at der ville blive tale om massive huslejestigninger.

Derfor undrer det mig, hvis ministeren ikke reagerer på det problem, at forudsætningerne for hans eget lovforslag faldt væk undervejs i behandlingen af sagen. Og derfor er det afgørende spørgsmål, som jeg synes vi bør forsøge at få et svar på fra ministerens side: Hvis nu det går sådan, som vi er mange, der frygter, at der f.eks. er lejere, der udsættes for huslejestigninger på mere end 1.400 kr. om måneden oven i dem, de ellers ville have fået, vil ministeren så gå ind og være med til at hjælpe på den situation, som de lejere kommer i?

Hvad nu, hvis der i den situation oven i købet sker det, at kommunen siger, at kommunekassen er tom, så man desværre ikke kan gå ind og give noget tilskud, for ministeren har jo overladt til kommunen selv at bestemme, om lejeren skal have et tilskud til at betale de store huslejestigninger?

Så jeg vil godt spørge ministeren: Hvis nu der sker det, at det bliver så store huslejestigninger, og hvis nu der sker det, at kommunen så siger, at man desværre ikke har råd til at hjælpe, så lejeren helt selv kommer til at betale denne kæmpestore huslejestigning, vil ministeren så i den situation være indstillet på at gå ind og være med til at revidere loven og være med til i det mindste så dér at hjælpe lejerne i den ulykkelige situation, de så kommer til at stå i, hvis de svigtes af både ministeren og kommunen?

Det er desværre ikke noget helt urealistisk billede af situationen, jeg her tegner. Jeg synes, at man nu har begået et kæmpeløftebrud, men så kunne man da i det mindste gøre det. Der kommer jo også et folketingsvalg, hvor ministeren skal ud og forklare det her for vælgerne.

Jeg tror, det vil være klogt af ministeren som afslutning på debatten i det mindste at besvare det spørgsmål, jeg her har stillet ham.

Formanden:

Ønsker flere at udtale sig?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg skal sådan set kun dybt beklage. Vi står her med et lovforslag, L 73, som ændrer på en over 20-årig praksis omkring vores byfornyelse, en lovgivning, som har haft så utrolig stor betydning for så mange mennesker igennem årene, og som også burde få stor betydning. Det kan den også risikere at få – i negativ retning. Men til trods for at vi her ser, at det er så stor en lovgivning, der her bliver ændret, til trods for det er der adskillige partier i Folketinget, der vælger ikke at tage ordet, vælger ikke at deltage i debatten.

Kl. 10.15

Men jeg skal ikke undlade at sige: Endnu mere chokeret er jeg over, at ministeren ikke mener, at der er grundlag for overhovedet at deltage i debatten om en total reform af byfornyelsen. Jeg synes godt nok, at det er sølle.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 66 stemmer (V, DF, KE, RV og KD) mod 43 (S, SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 74: Forslag til lov om ændring af lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber, lov om individuel boligstøtte, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og forskellige andre love. (Konsekvensændringer som følge af lov om byfornyelse og udvikling af byer).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 13/11 2003. Første behandling 20/11 2003. Betænkning 9/12 2003. Anden behandling 11/12 2003. Tillægsbetænkning 17/12 2003).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 67 stemmer (V, DF, KF, RV og KD) mod 42 (S, SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 8: Forslag til lov om ændring af lov om CO₂-kvo-ter for elproduktion. (Fastsættelse af CO₂-kvo-ter for 2004 og ændret anvendelse af afgiftspro-venu).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 8/10 2003. Første behandling 23/10 2003. Betænkning 3/12 2003. Anden behandling 11/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 63 stemmer (V, DF og KF) mod 48 (S, SF, RV, EL og KD).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 7: Forslag til folketingsbeslutning om indgåelse af aftale mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 8/10 2003. Første behandling 23/10 2003. Betænkning 11/12 2003. Tilføjelse til betænkning 18/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Ved førstebehandling blev det her beslutningsforslag behandlet sammen med de næste